

søger Tjeneste hos et Herflab, som man siger, eller en Huusbonde, maa det være Lyndet i ligesaa høi Grad magtpaaliggende at vide, hvem det faaer med at bestille, som det maa være Herflabet eller Huusbonden magtpaaliggende at vide, hvem han faaer i sin Tjeneste. Det forekommer mig ikke at være et inferieurt Forhold i den Betydning, som det i Almindelighed tages, der indtræder imellem Huusbonde og Tjenestehende, men snarere et Slags Kontraktforhold, hvorved den Ene hder sin Tjeneste efter Forpligtelse, han har paataget sig, hvorimod Huusbonden hder det Vederlag, som Lyndet har Arav paa. — Hvad selve Lovforslaget angaaer, gaaer det jo ud paa, at andet, tredie og fjerde Stykke i § 59 i Lyndeloven skal bortfalde. Hvad det andet Stykke angaaer, saa staaer deri, at det berøer paa Huusbonden, om han i Skudsmaalsbogen vil tilføie noget Vidnesbyrd om Lyndets Forhold i Tjenesten; — men allerede den Omstændighed, at han ikke tilføier noget Vidnesbyrd, er en Disrekommendation for Lyndet. Derfom han unblader at omtale, hvorledes Lyndet har opført sig — det vil sige: unblader at give det en god anbefaling — har han allerede derved disrekommenderet det; thi de, der senere faae Skudsmaalsbogen for Die, ville spørge, og som Forholdene nu engang ere, vil jeg ikke sige, ganske uden Grund, hvorfor har den og den Huusbond ikke forsynet Lyndet med en anbefaling, der maa ligge noget Skjult derunder, Tjenesteforholdet kan ikke have været, som det burde, Lyndet maa have gjort sig skyldig i Et eller Andet, som Huusbonden ikke vil sige, men som har bragt ham til heller ikke at sige noget Godt om Lyndet. Hvad det tredie Stykke angaaer, da omhandler det en Straf for den, der udsleder et Vidnesbyrd, der er for fordeelagtigt for vedkommende Lynde; det forekommer mig at være en ganske besynderlig Bestemmelse, at En kan blive dømt, jeg troer det er indtil 20 Rd., fordi han udsleved et Vidnesbyrd, der er for fordeelagtigt; men det skal naturligtvis være, fordi tredie Mand, som vil have Lyndet i Tjeneste, derved kan blive stuffet, det vil sige: kan faae for gode Tanker om Lyndet. Jeg troer forøvrigt, at det vil være mindre farligt, om Huusbonden har for gode Tanker om det Lynde, der ind-

træder i Tjeneste hos ham, end om det Modfatte er Tilfældet, da det snart vil vise sig, om Lyndet virkelig har fortjent den gode anbefaling, det har medbragt; desuden vide vi jo af daglig Erfaring, at de Vaand, der knyttes imellem Huusbonde og Lynde, ikke høre til de meest uopløselige. Hvad desuden en god anbefaling angaaer, da indeholder den ofte kun den halve Sandhed, da det tidt er Tilfældet, at en Huusbonde kan mene, at han dog ikke hør tilføie i Skudsmaalsbogen, hvad der ikke er godt, men troer, at han har gjort Sandheden tilbørlig Skyldest, naar han kun siger det Gode, der kan siges, men unblader at tilføie, hvad der ikke er godt. Følgen heraf er, at man i Almindelighed mere seer paa Længden af Konditionerne og tager mindre Hensyn til anbefalingerne, og seer man, at Lyndet ofte har stiftet med korte Ophold, læster det en Mistanke paa Lyndet om, at dets Forhold ikke har været, som det burde. Hvad det fjerde Stykke angaaer, da bestemmer det, at den Huusbond, som giver et ufordeelagtigt Skudsmaal, for hvis Rigtighed han ikke kan anføre tilstrækkelig Grund, er hjemfalden til en Mulkt af 20 Rd. foruden den Straf, han ellers kan paadrage sig, naar han fremsætter Fornærmelser imod Lyndet; dette fleer, fordi et saadant ufordeelagtigt Vidnesbyrd ikke skal blive hindrende for Lyndets fremtidige Tjeneste. Men der kan jo, som det allerede er blevet anført af den ærede Forslagsstiller, bruges saadanne Udtryk, som egentlig ikke kunne siges at være fornærmelige, og som i fornuftige Folks Dine egentlig ikke ville kunne skade den Tjenesteføgende, men som dog i Mangfoldiges Dine er til Hindrer for dem i Fremtiden, og som Exempel paa saadanne Udtryk anførte den ærede Forslagsstiller Ordet „studs“; der er desuden „langsom til sin Gjerning“ og Gud veed, hvad for Udtryk der kunne forekomme i en Skudsmaalsbog. At anvende sige Udtryk kan have tilfølg, at Vedkommende betænker sig meget paa at tage et saadant Lynde i sin Tjeneste. Endvidere, hedder det i det sidste Punktum i § 59, at naar han, nemlig Huusbonden, ikke kan tilveiebringe saadanne Oplysninger, som give antagelig Formodning for, at han har havt tilstrækkelig Grund til at give Lyndet et ufordeelagtigt Vidnesbyrd, skal han er-